

три възлови проблема. **Първо**, че на конференцията не е имало представители на всички ромски организации, а по неведоми пътища в нея са доминирали хората от Сливен, поради което тя не обединява ромските организации в страната, а само подбрана част от тях.

Второ, че дори самото название “Обединен ромски съюз” предполага обединение в съюз на съществуващите ромски организации, докато избраното ръководство и неговите намерения са този съюз да “погълне” другите организации на ромите, да прерасне в една единствена организация, която да изпълнява само неговата воля.

Трето, че в ОРС се налага един особен морал на лидерско поведение, който дисхармонира с демократическите стремежи, които имат съществуващите организации.

По-конкретно, в своето становище Конфедерацията на ромите в София изтъква: “На нас не ни трябва такава униформена организация. Това беше някога във времето, то отживя. Всяка организация, която съществува и се е утвърдила, трябва да запази своята физиономия. Това стана причина софиянци да се отдръпнат от участие в ръководството поради принципното различие за демократичната структура. Ние приемаме да работим за обединението и за решаване на ромските въпроси, но не можем да поддържаме структура, с която се разминаваме. Отдръпването от ръководството на софийските конфедералисти не бива да се превръща в повод за изолацията ни от страна на “сливенското” ръководство. Макар и неофициални членове, представителите на столицата могат и трябва да участват в срещите и разговорите на съюза на различни нива, ако новите ръководители държат на политическа гъвкавост и обединително поведение.”¹⁶

И наистина, приетият устав на ОРС елиминира съществуващите организации и ръководства и регламентира без тяхно съгласие съществуването на един ромски съюз в страната. Така например, в чл. 13 на Устава изрично пише: “Основни структурни звена са кварталната, селската, общинската и регионална (на територията на бившите окръзи) организация”, а в чл. 39 се определя: “В ОРС може да членува все-

¹⁶ в. “Цигани”, бр. 12, 11-25 ноември 1992 г.